

Hellen Rinell
13 Hunan Road
Tsingtao.
Sung. China.

Göteborg den 11 juli 1948.

243.

Älskade min lillasyster!

I dag ha vi haft fullödlig sommar. I går också. Ebba och Ludde och Råttan ha varit på Marstrand i dag. Jag var i morse på Elektro fysikaliska Institutet på Avenyen och fick en inpackning med påföljande massage. Det tog över 1½ timma och sen gick jag till Tabernaklet för att höra Sonja Lönn sjunga och Yngve Lindblom predika. Sonja hade blivit förhindrad Hon var i Vällersvik och skulle vara där på lägret denna vecka för att ta hand om Marta Oddestads juniorer för Marta vågar inte ligga i tält. Annars är Marta underbart frisk nu. Nå ja, Sonja Carlström sjöng ett par vackra sånger och Lindblom höll en mycket god predikan. Det var verkligen ett bra möte. - Så satt jag där och tänkte ut vilka jag skulle ta med mej hem på körkaffe. Och lotten föll på Oddestads, dom gamle. Marta sa då att dom hade 3 främmande från Norge. Jag sa att dom var också välkomna. Men dom ville inte. Så fick jag tag i Anna Stefansson, men hon vågade inte stanna så länge för fru Nilssons skull, som hon hjälper. Ingen ville gå med mej. Så fick jag tag i Sonja Andersson och Sonja Carlström och bad dom följa med. Men då sa Sonja A. att då kunde vi väl följa med henne i stället. Det var ju hennes 3:dje lysningsdag och hon ville inte gärna gå bort i händelse någon skulle komma. Varför vi följde med Sonja hem. Marta var också med. Och inte så långt efter oss kom Gulli Eklöf med en stor rosenkvast. Efter detta gick jag hem och kokade färsk potatis från Helgas och Råttans land. Så åt jag filbunke, sill och potatis och jordgubbar. Och så gick jag ut och la mej på balkongen ett par timmar. Och nu för en stund sedan var Gulli här och drack kaffe.

Sonja och hennes arkitekt John Österberg ska ha ett litet bröllop på Margareta den 7 augusti på förm. På em. reser dom på bröllopsresa. Må dom bli lyckliga!

I går morse ringde jag Do-do och gratulerade. Hon skev här om dan hem och sa att hon kände sej mycket bättre nu än då vi var i S. Du skall ha tack för ditt brev av den 24 juni. Stackars Gunnar som varit så illa ute! Å vad min lille sväger är för en dålig ~~karl~~ karl. Apropos honom så har jag beställt Karlgrens bok och jag betalar den och så ligger den på Riksför. till dess jag ger vidare order och adress. Damen som jag talade med sade sej heta Bergenlund. På min fråga om hon var dotter till Maja B. svarade hon ja. Hennes mamma är en av mina affärsvänner i Mölndal. Det är bra att ha en sådan där bekant kontakt p Riksför. Skall väl träffa henne någon gång.

Jag skulle väl sagt o Doris att hon väntade besök av Gerda och Lally på sina lediga timmar i går mellan 13 & 17. Det var väl roligt för henne.

Jag tänker så mycket på Ma. Kan ni inte ordna så att hon får komma till Tsingtao. Jag skulle bli så glad ~~at~~ om jag visste att hon vore i säkerhet där. Så länge där är säkert. Det måste ni försöka ordna.

Jag hoppas Hedvig har fått mitt brev och du vet om mitt besök hos tant Lindhe. Jag har tänkt så mycket på vad en klick smör kan åstadkomma. Och på vilka underliga vägar Herren går för att bistå en av sina vänner. För att det där brevet betydde mycket får vår kära tant Lindhe, det förstod jag. Jag talade med Nisses Ruth här om dan och hon var så glad för ett brev dom fått från er och hon sa att dom tänker så mycket på er i synnerhet sedan dom läst Pearl Bucks "Löftet!" Och dom skulle nog skriva någon gång och få adress av mej.

I dag har det blivit den 15 juli. I mitt brev till Hedvig berättade jag om ett bönemöte i Betel på Seklets dag. Här skall jag tala om att Elis Ingesson ledde bönemötet i Blasieholmskyrkan föregående dag kl. 9-9.30. Två min. före halv 10, då det skulle vara slut sa han Amen till sin predikan. Alltså 2 min kvar för bönestunde. Den tog 5 min. från förhandlingsmötet och slutade då kl. var 9.35 om jag minns rätt. Då måtte den talande anse att hans ord är värdefulla. Vid församlingsmötet den 5 ds skulle det rapporteras och berättas. Några var tillsagda att göra detta. Efteråt sa Ingesson också några ord. Han tyckte nog att det var bra men om han då skulle önska något särskilt, så vore det att lite mer tid hade kunnat anslås till uppbyggelse och "t i l l - b e d j a n!" Efter detta ber jag dej bara läsa ovanstående en gång till. Gösse är mycket sjuk och ligger på Södersjukhuset. Jag skall ringa till Signild i kväll så får jag höra hur det är.

I förrgår var jag på Carlanderska och tog blodprov. Jag hade 4,8 mill. röda blodkroppar och hemoglob. 98 %. Tänk om du vore så pass, din lille krake. På lördag skall jag gå till doktorn och då får jag väl höra hur det är med blodtrycket. Han anser att det är utmärkt om det håller sej mellan 120-140. Du vet att förr har dom menat att man skulle ha 100 över sin ålder. Med detta vill jag ha sagt att det kanske inte är så farligt om Oscars blodtryck går ner till 100. Doktorn sa ingenting om att jag här för liden hade 115. - Jag har inte haft riktigt klart för mej om min semester skulle i någon mån dras in, då jag ju var sjukledig i 7 veckor. Men i tisdags kom Hansson och undrade om jag inte skulle ha lite mer semester. Jag sa att jag visste ju inte hur det skulle gå med min semester. Han sa att sjukdom inverkar väl inte på den. Jag har haft $\frac{1}{2}$ vecka hittills. Så vill jag reservera 3 dagar för styrelsemötet som skall hållas här i Gbg i samband med jubileet den 21 sept. Alltså disponerar jag 1 vecka för vila. Och jag skall väl försöka ge mej ut någonstans, vart vet jag inte än. - F. n. håller jag på att ta bad omväxlande med inpackningar och därpå tre kvarts timmas massage över hela kroppen med lite extra "tryck" över korsryggen, för jag är så steñ. Och nu sedan dom har börjat misshandla mej, har jag riktigt lite ont. Men det blir väl bättre när dom får mjukat upp mej lite. - - -

Kl. är nu halv 10 eller halv 22 och jag har just talat med Signild. Hon är trots allt så lugn och hoppas om också med bävan att Gösse ska klara upp det här. Det handlar om en propp till hjärtat. Han ligger med en sån där syregasbehållare inkopplad i näsan, tror jag. I 10 dagar har han legat på sjukhuset, tror jag att Signild sa. Och det har varit mycket kritiskt. Hon hade varit hos honom i dag. Och det föreföll som om det åtminstone för tillfället vore lite bättre. Han kan kanske komma sej en gång till. Men det är också möjligt att detta slitna hjärta klickar på allvar. Stackars dom alla. - - Jag skickade här om dagen kr. 100:- till Olga Ericsson, för att något skulle bli gjort, fastän jag inte lyckats få tag i henne. Du hade skrivit att ni var skyldiga dom doll. 22.04. Men jag visste ju inte om det var en skuld utöver kaffesändningarna. Och jag bad henne på något sätt låta mej veta hur det hela låg till. Här om skrev jag också ett brev och beklagade samtidigt att vi inte skulle få vara tillsammans det allra minsta med dessa underbara Ericssons, som Hella använt alla tillgängliga superlativer för att beskriva. Torsdagen den 29 skall dom i alla fall vara i vår kyrka eller i slottskogen, jag vet inte säkert vilket. Och följande dag går båten. Jag träffade Elna vid centralen här för liden och sa till henne att hon måste ordna så att dom tillsammans med Ericssons kunde komma upp till mej en stund, då E:s kommer. Men det låter sej nog inte göra. Vi få väl i alla fall träffa dom på kvällen. I går förm. ringde i alla fall Olga och sa att hon skickat tillbaka kr. 25:- av de 100:- och med detta var vi kvitt. Vi ska gå till Kajsa tror jag och köpa något litet minne som dom ska få med sej. Och vi skickar det till Borå så att dom inte behöver ha det i handbagaget. Det var väl klokt åtte mej. 8 dar i lördags - d.v.s. den 3 ds - gick jag till Centralen kl. 14.35 för att

möte Inga-Britt Lundgren på expeditionen. Du vet den mörka flickan med glasögon. Hon har tagit tjänstledigt tre månader för att under denna tid tjänstgöra på Baptisternas exp. i London. Och nämnda dag kl. 19 följde hon med Londonbåten över Nordsjön. Jag har sedan haft ett kort från henne och får kanske också något brev så småningom. Det var väl bra ordnat. Jag menar förstås med resan och tjänsten - inte med kortet.

Det var först den 30 maj jag kom mej för att skriva till dom där danskarna om albumet, som fru Klehn ville ha. Då jag inte fick något svar så skrev jag om igen den 23 juni. Jag fick ett mycket vänligt och trevligt brev från Preben Klehn, dat. den 26/6. Adr. var felaktig för dom hade flyttat. Och han hade just fått tel. om att där låg ännu ett brev från mej. Fastän han inte hade läst det så skrev han då ett långt och vänligt brev. Jag tror att jag skall skriva av några rader. "Jag skall då först tacka er för att ni ville hava besvär med att tillskriva mig. Några ganska få dagar efter det jag mottog ett brev, skrev jag till min tante Marie Klehn i Los Angeles och sände några fotografier med samma brev. Vi hade ganska riktigt fått brev från L.A. vidrörande detta album, som ni omtalade, men av flera olika orsaker dröjde svaret från mig så länge, dels kunde vi icke riktigt förstå hennes brev /svårt läslig handskrift på engelsk/ men ännu mer för att vi icke kunde förstå innehållet vidrörande detta album, som en gång skulle vara tillsänt min fader från Samoa. Saken är att min fader blev dräpt i Köpenhamn 1943 och min moder säger att vi aldrig fått ett sådant album från Samoa. Kanske min tante Marie föveksler detta med något de ev. har sänt till onkel Emils andra systerkonde i Hamburg eller Köln. Jag har i den anledningen sökt igenom alla min faders gamla brev och papper för att undersöka saken men icke funnit något. Därefter ha vi tagit fram alla de kort som vi hade med onkel Emil och hans familj. Dessa kort är alltså redan sänt till L.A. Jag skäms över att mitt svar har dröjt så länge. Dett kommer till dels utav, att jag har haft mycket brått om med att läsa till en examen och i den anledningen ofta arbetat till långt in på natten. - - - Om eders svåger och syster ev. skulle resa över Danmark är de välkomna till att avlägga ett besök hos mig för att hälsa på och på det viset överbringa personliga hälsningar till Amerika. I så fall vill jag vara tacksam vid att mottaga ett kort, saa jag kunde ordna till med mat och husrum!" Ja, det kan ju räcka. Man måste säga att det hela var väldigt rart och vänligt även om han missförstått er resa. Jag läste upp detta brev för Nic och hon sa att troligen är dom judar eftersom fader vart dödad under ockupationen och hade två bröder på olika håll i Tyskland. Stackars människor! Namnet är ju heller unte spec. danskt. Jag tyckte att det var så rörande att han försökt skriva svenska. Jag tackade honom för det och sa att visserligen är danskan ett svårt språk att förstå och nästan omöjligt att lära sej tala, men jag läser det lätt och gärna. Och så sa jag honom att det sätt på vilket han ordnat denna sak var den bästa tänkbara. Jag tackade också för hans vänlighet mot min syster och svåger. - Hans tante i L.A. tycktes allt vara ett fjolligt fruntimmer. Men det var ju roligt att kunna hjälpa den stackarn att få kontakt med sina släktingar. och så fick jag ju själv kontakt med en fin och trevlig ung man. - Nu är klockan 23.10 och jag skall kanske gå och lägga mej och fylla i några rader här i morron. Jag drack här på kvällen lite starkt och gott USA-kaffe och kände mej så inspirerad för en stunds prat med dej. Gonatt, gonatt! - I dag den 16:de badar min balkong och alla dess penseer i sol. Vi ha inte haft någon egentlig sommar än. Men den kommer kanske. Ack om ni hade detvså bra som jag. Ack, ack, ack!

Jag avslutar denna epistel på kontoret. Har i dag haft brev från Gerda. Hon säger att båten med godset står på grund utanför Ceylon med lastrummen fyllda med vatten, Stackars dom som hade så mycket med sej hem. Och stackars våra mattor! Det är till att lära sej att med fröjd se sina ägodelars förgängelse. - Tiotusende hjärtliga hälsningar till er alla åtte

Hellen Rinell